

ת"פ 38340/03/19 - מדינת ישראל נגד חסן ג'ית, דוד ג'אבר

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין
ת"פ 38340-03-19 מדינת ישראל נ' ג'ית(עציר) ואח'

בעניין: מדינת ישראל המאשימה

נגד
1. חסן ג'ית 2. דוד ג'אבר הנאשמים

גזר דין בעניינו של נאשם 1

1. רקע

הנאשם 1 (להלן - "**הנאשם**"), הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים - עבירה לפי סעיף 406(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "**החוק**"), גניבה - עבירה לפי סעיף 384 בצירוף סעיף 29 לחוק, וגניבת נשק - עבירה לפי סעיף 384א(ג) רישא בצירוף סעיף 29 לחוק.

2. על-פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 5.3.19 הגיעו הנאשמים לדירה ברח' פיינשטיין 265 בירושלים, זאת על מנת להתפרץ אליה ולגנוב ממנה מיטלטלין. הנאשם 2 המתין ברחוב סמוך כשהוא משמש כתצפיתן, ואילו הנאשם 1 הגיע לדירה, עקר את סורגי החלון באמצעות לום ברזל, ונכנס לתוך הדירה שהייתה ריקה מבעליה. בהיותו בדירה הוציא הנאשם 1 את תכולת הארונות במטרה לאתר רכוש בעל ערך ולגנוב אותו. בהמשך לאמור הבחין הנאשם 1 בתיק שבו אקדח. הנאשם 1 הוציא את האקדח מהתיק והכניס אותו לתיק גב אחר שמצא בדירה. כמו כן נטל הנאשם 1 מהדירה שלושה מחשבי לוח (טאבלטים). לאחר מכן חבר הנאשם 1 לנאשם 2, השניים עלו על רכב של אדם נוסף בשם שחאדה ג'ית, ונסעו לכיוון ג'אבל מוכבר. בהגיעם לג'אבל מוכבר נעצרו הנאשמים על-ידי כוח משטרה שנסע בעקבותיהם. כאמור הנאשם 1 הודה במיוחס לו והורשע בעבירות שצוינו לעיל.

3. תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

שירות המבחן ערך תסקיר בעניינו של הנאשם.

מדובר בנאשם בן 22, רווק, אשר טרם מעצרו עבד במשך כשנה בתחום של התקנת מזגנים. התסקיר מתאר נסיבות חיים קשות שהיו מנת חלקו של הנאשם עוד מצעירותו, ומפאת פרטיותו של הנאשם אסתפק לעניין זה בהפניה לאמור בעמוד 2 לתסקיר.

תסקיר שירות המבחן עמד על עברו הפלילי של הנאשם, אשר כולל הרשעה אחת בבית משפט לנוער, מיום 7.7.15, בגדרה הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר, תקיפת שוטר על-ידי שלושה או יותר, השתתפות בהתפרעות ותקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק חם או קר. בגין הרשעה זו נגזר על הנאשם עונש של 4.5 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה שאינו בר הפעלה בגין העבירות הנוכחיות (ראו - תע/1).

שירות המבחן התרשם כי ברקע מעורבותו של הנאשם בעבירה הנוכחית עומד הפיתוי הכספי והצורך ההישרדותי שלו לסייע למשפחתו להתפרנס. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו ואת ההשלכות שהיו עלולות להיגרם כתוצאה מגניבת הנשק.

אשר למצבו של הנאשם במעצר, מהתסקיר וכן מדברי בא-כוח הנאשם, עולה כי במשך כשמונה חודשים במהלך מעצרו היה הנאשם אזוק בידיו בעת יציאתו לטיולים בחצר, זאת בשל התנגדותו למעצר במעצרו הקודם.

שירות המבחן מעריך כי במצבי דחק, הנובעים מהפער בין יכולותיו המוגבלות של הנאשם לבין תחושת המחויבות שלו לדאוג לאמו ולאחיו הקטנים, מתקשה הנאשם לכלכל את מעשיו לטווח הרחוק, ועל כן הוא פועל באימפולסיביות. בנוסף סבור שירות המבחן כי חשיפתו של הנאשם לחברה עבריינית ומצבו הכלכלי הקשה מהווים גורמי סיכון להישנות עבירות דומות. יחד עם זאת שירות המבחן הצביע גם על גורמי סיכוי לשיקום הנאשם, בהם רצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי הכולל שאיפה לעבוד בעבודה מסודרת, להינשא ולעבור למקום מגורים אחר הרחק מסביבה עבריינית. שירות המבחן התרשם כי לנאשם מוטיבציה להמשיך ולהיעזר בטיפול במסגרת הכלא ולבחון את דפוסיו העבריינים, זאת על מנת להצליח לקיים חיים תקינים ונורמטיביים לאחר שחרורו.

לסיכום, ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומציבת גבולות, תוך שמומלץ לבית המשפט להביא בחשבון לקולא את גילו הצעיר של הנאשם את קשייו בבית הכלא, וכן את העובדה שרצוי להימנע מחשיפה ממושכת שלו לסביבה עבריינית. שירות המבחן גם ממליץ לגורמי הטיפול בכלא לבחון אפשרויות טיפול מתאימות בנאשם.

4. טיעוני המאשימה לעונש

בא-כוח המאשימה הדגיש בטיעונו את חומרתה של עבירת גניבת הנשק, שהעונש בצידה הוא 10 שנות מאסר, זאת לאחר התיקון שנעשה בחוק העונשין בשנת תשע"ח. בא-כוח המאשימה טען כי החמרת העונש בגין גניבת נשק נעשתה בשל פוטנציאל הנזק שעלול להיגרם כתוצאה מכלי נשק אשר נופלים לידיים בלתי מורשות. בא-כוח המאשימה הוסיף ועמד על הפגיעה בביטחון האישי שנגרמת לאדם שביתו

נפרץ. בא-כוח המאשימה טען על יסוד פסיקה שהציג כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על 26-50 חודשי מאסר, זאת בשים לב לכך שמדובר בעבירה שבוצעה בצוותא ולאחר תכנון מראש, וכן לנוכח העובדה שהאקדח נגנב במטרה למכור אותו בעבור בצע כסף. עם זאת הסכים בא-כוח המאשימה, כי יש להביא בחשבון את העובדה שכלי הנשק נתפס בסופו של דבר. בא-כוח המאשימה טען כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, זאת לנוכח הודאתו ולנוכח העובדה שעברו הפלילי (תע/1) איננו מכביד, וכי יש לגזור על הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעת העבירה.

5. טיעוני הנאשם לעונש

בא-כוח הנאשם הציג פסיקה בגדרה נדונו נאשמים לעונשים קלים יותר מהעונש לו עותרת המאשימה, חרף העובדה שנסיונות אותם מקרים היו חמורות יותר מנסיונות העניין שלפנינו. בא-כוח הנאשם טוען כי יש לתת משקל לעובדה שההתפרצות לא בוצעה במטרה למצוא את הנשק ולגנוב אותו, אלא שמציאת הנשק וגניבתו נבעה בין היתר מהעובדה שבעלת הנשק לא שמרה עליו כהלכה. לדברי בא-כוח הנאשם, הנאשם נטל את הנשק בהחלטה של רגע מבלי ששקל בדעתו מה יעשה בו לאחר מכן. בא-כוח הנאשם הדגיש שההתפרצות בוצעה כאשר הדירה הייתה ריקה מאדם. בא-כוח הנאשם גם עמד על נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם. בהמשך לאמור טען בא-כוח הנאשם, כי מתחם העונש ההולם צריך להתחיל ב-12 חודשי מאסר, וכי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

בתום טיעוני בא-כוח הנאשם ביקש הנאשם עצמו לומר את דבריו. הנאשם אמר שהוא מצטער על המעשים שעשה וכי הוא למד לקח. לדבריו הוא לא התכוון לגנוב וזו הפעם הראשונה שהוא מתפרץ לדירה. לדבריו הוא היה לחוץ כלכלית כיוון שהוא צרך לפרנס את אמו ושני אחיו. הנאשם הבהיר כי הוא לא רצה למכור את האקדח שגנב, ולדבריו זו הפעם הראשונה והאחרונה שהוא רואה נשק או מחזיק בנשק.

מתחם העונש ההולם

6. הערכים המוגנים והפגיעה בהם

עבירת גניבת הנשק לפי סעיף 384א(ג) מצויה בסימן א - שכותרתו "**גניבה**" - לפרק י"א לחוק העונשין - שכותרתו "**פגיעות ברכוש**" - והיא מוגדרת בכותרת השוליים כ"**גניבה בנסיבות מיוחדות**". כיוון שכך, אין להתייחס לעבירה זו כאל אחת מעבירות הנשק. עם זאת, העונש המיוחד שנקבע בצד העבירה - 10 שנות מאסר - משקף את החומרה המיוחדת שיש בגניבת נשק דווקא, חומרה הנובעת מהסיכון הנוצר כאשר נשק מוחזק בידיים לא מורשות. כיוון שכך, הערך המוגן על ידי עבירת גניבת הנשק איננו מתמקד רק בהגנה על רכושו של הציבור אלא גם בהגנה על שלום הציבור שעלול להיפגע כאשר נשק מוחזק בידי מי שאיננו מורשה לכך. לעבירות הגניבה שביצע הנאשם מצטרפת עבירת ההתפרצות. הערך המוגן על ידי עבירת הגניבה הוא זכותו הבסיסית של אדם לקניינו (ע"פ 7641/09 **הירשזון נ' מדינת ישראל**

(4.7.2011). הערך המוגן על ידי עבירת התפרצות רחב יותר, והוא כולל את זכותו של אדם לשלוות נפש ולפרטיות. עמד על כך בית המשפט העליון בע"פ 370/14 סלפיתי נ' מדינת ישראל (25.8.2014):

"כפי שציין בית משפט קמא, לא ניתן להקל ראש בעבירות שבהן הורשע נתשה (גניבה והתפרצות למקום מגורים - א.ר.). מדובר בעבירות הפוגעות בערכים חברתיים בסיסיים של פרטיות וקניין ומערערות את תחושת הביטחון האישי. ייתכן, כפי שטוען נתשה, שנוכח נסיבות ביצוען, העבירות בהן הורשע אינן ממוקמות ברף העליון של החומרה. אך, כאמור, אין בכך לאיין את החומרה הבסיסית הטמונה בעבירות שמטבען מפרות את תחושת הביטחון של הציבור."

מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית בחומרתה, זאת על רקע העובדה שאיש לא היה בדירה בזמן ההתפרצות, הרכוש שנגנב לא היה מאוד רב, והאקדח שנגנב נתפס.

7. הענישה הנוהגת

בעניין רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.2008), עמד בית המשפט על הצורך בענישה מרתיעה בעבירות של התפרצות וגניבה על רקע היותן עבירות נפוצות:

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד."

כאמור לעיל, בענייננו יש לתת משקל גם לעונש החמור של 10 שנות מאסר, אשר נקבע בצידה של עבירת גניבת הנשק. עונש חמור זה נקבע כיוון שכאשר אדם גונב אקדח נוצר מניה וביה סיכון שהוא עצמו יתפתה להשתמש בו, או שהוא יתפתה להעבירו לאחר שישתמש בו. בהקשר זה יפים לענייננו הדברים שנכתבו בעניין ג'זאווי, שם נדון עניינו של מי שגנב רובה M16 ממכונית חונה והורשע בעבירות של נשיאת נשק, נשיאת אביזר נשק, פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה, וגניבה מרכב:

"בית משפט זה שב ופסק כי אין להשלים עם ביצוען של עבירות נשק, וכי יש להחמיר בעונשם של המורשעים בעבירות אלו תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הממשית הנשקפת ממעשיהם"

(ע"פ 4530/19 ג'זאווי נ' מדינת ישראל (11.8.2019)).

ב"כ המאשימה טען כי העונש שנגזר על הנאשם בעניין **ג'זאווי** - 32 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר על תנאי - מהווה מדד ראוי לעונש ההולם במקרה שלפנינו. אין לקבל טענה זו במלואה, כיוון שבעניין **ג'זאווי** היה מדובר בגניבת רובה M16, להבדיל מגניבת אקדח, ובמיוחד כיוון שהנשק בעניין **ג'זאווי** לא הוחזר למשטרה, לאחר ש"עסקה" שהציע המערער, בגדרה יחזיר את הנשק בתמורה להקלה בעונש, לא צלחה.

כמו כן הפנה בא-כוח המאשימה לפסק דין שניתן בבית המשפט השלום בירושלים בת"פ 31397-12-17 **מדינת ישראל נ' ג'ומעה** (12.7.2018), שם נגזר על שניים מהנאשמים עונש של 16 ו-20 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשעו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, החזקת כלי פריצה, התפרצות וגניבה. על-פי עובדות כתב האישום בהם הודו הנאשמים, במסגרת הסדר טיעון, הם חברו יחד על מנת להתפרץ לדירת מגורים, בהמשך לכך הם התפרצו לדירה לאחר שתלשו את סורגי אחד החלונות, וגנבו מהדירה פריטים רבים, בהם אקדח שהיה נעול בתוך כספת, כסף מזומן, תכשיטים, מחשב נייד, טלפונים ניידים וציוד רפואי. הנאשמים נתפסו לאחר האירוע כאשר הרכוש הגנוב, לרבות האקדח, נמצא ברשותם.

בא-כוח הנאשם הציג את גזר הדין שניתן באותה פרשה לגבי שני נאשמים אחרים, אשר אחד מהם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של התפרצות לדירת מגורים, גניבה והסעת שוהים בלתי חוקיים, והשני הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיוע להתפרצות לדירת מגורים וסיוע לגניבה. על הנאשם הראשון מבין השניים נגזר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, ואילו על הנאשם השני שהורשע בעבירות סיוע בלבד, נגזר עונש של שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

כמו כן הפנה בא-כוח הנאשם לגזר דין שניתן בבית המשפט המחוזי בחיפה בת"פ 57218-12-15 **מדינת ישראל נ' וייסמן** (16.6.2016), שם נגזר עונש של 30 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר על תנאי על נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים, גניבה, נשיאת נשק ותחמושת, התפרצות נוספת ושוד. על-פי האמור בגזר הדין באותו מקרה הנאשם התפרץ לדירת מגורים על-ידי פתיחת חלון מטבח הדירה, וגנב מהדירה אקדח ומחסנית עם כדורים וכן שני מכשירי טלפון ניידים. כתב האישום כלל גם אישום נוסף לפיו באותו לילה התפרץ הנאשם לבית נוסף בשעה שבני הבית ישנו בבית, ונטל מהבית בקבוקי שתיה חריפה, מכשירי טלפון, עגילים ושרשרת. בשלב מסוים התעורר המתלונן וראה את הנאשם, ובתגובה שלף הנאשם חפץ הנחזה להיות אקדח, איים על המתלונן ונמלט מהמקום. נסיבות מקרה זה חמורות באופן משמעותי מנסיבות המקרה שלפניי ומכאן לטענת ב"כ הנאשם שהעונש ההולם את נסיבותיו של הנאשם שלפניי צריך להיות קל בהרבה.

8. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

העבירה בוצעה על-ידי הנאשם לאחר תכנון מוקדם ולאחר שהנאשם הצטייד מבעוד מועד בלוח ברזל. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא מרכזי. הנאשם הוא זה שעקר את סורגי חלון הדירה וגנב את האקדח מתוכה. למעשה הנאשם הוא זה שקיבל בזמן אמת את ההחלטה הקריטית ליטול את האקדח ולא "להסתפק" בגניבת מחשבי הלוח.

הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירה הוא בראש ובראשונה נזק רכוש. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה שאדם הנוטל אקדח ומחזיק בו עלול להתפתות להשתמש באקדח בעתיד או להעבירו לאדם אחר

שיתפתה לעשות בו שימוש. מכאן, שהנזק הפוטנציאלי של עבירת גניבת האקדח לא מוגבל לנזק רכוש פוטנציאלי, אלא הוא כולל גם נזק פוטנציאלי לביטחון הציבור ולשלומם. כמו כן לעניין הנזק הפוטנציאלי יש להביא בחשבון את האפשרות שבמהלך ההתפרצות היה הנאשם פוגש את בעלת הדירה, מפגש שהיה עלול להוביל לעימות ביניהם. יודגש בעניין זה, כי לא נאמר בכתב האישום שהנאשם ידע מראש שהדירה ריקה אלא שהדירה הייתה ריקה בעת ההתפרצות. ניסוח זה של הדברים לא מאפשר להניח לטובת הנאשם שהוא ידע מראש שהדירה ריקה, אבל כן ניתן להניח לטובת הנאשם שאם היה מתברר לו במהלך פריצת הסורגים שיש משהו בדירה, אזי הוא היה בורח. הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מביצוע העבירה נמוך בהרבה מהנזק הפוטנציאלי שהיה יכול להיגרם, בראש ובראשונה מן הטעם שהאקדח שנגנב נתפס סמוך לגניבה. כמו כן, כפי שנאמר לעיל, בפועל לא היה איש בדירה בזמן הפריצה כך שנחסך עימות פוטנציאלי בין הנאשם לבין בעלת הדירה, וכן נחסכה מבעלת הדירה עגמת הנפש שהייתה נגרמת לה אם היה מתברר לה שבוצעה פריצה בזמן שהיא שהתה בבית.

העבירה בוצעה על-ידי הנאשם מתוך מניע של בצע כסף, על רקע מצבו הכלכלי הקשה, כאמור בתסקיר שירות המבחן.

הנאשם בן 22, כך שאין ספק כי הוא הבין היטב את אשר עשה ואת הפסול שדבק במעשיו.

9. לאור כל האמור, אני סבור שמתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעת העבירה.

העונש המתאים

10. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם בן 22 ולא נראה כי עונש מאסר יפגע בו מעבר לפגיעה הצפויה בדרך כלל לאדם שנגזר עליו עונש של מאסר בפועל. יחד עם זאת ראוי לציין, כי במהלך מעצרו חווה הנאשם קשיים לא פשוטים כאמור בפסקה השנייה בעמוד 3 לתסקיר שירות המבחן. הנאשם הוגדר כעצור בהשגחה לאחר שנקלע למצוקה בעקבות ההליך המשפטי, ומהתסקיר עולה שבמהלך מעצרו בכלא היו ידיו של הנאשם כבולות באזיקים במשך תקופה ארוכה. מדברי בא-כוח הנאשם בטיעוניו לעונש עולה כי ככל הנראה לא מדובר באיזוק למשך כל שעות היממה אלא איזוק במהלך יציאותיו של הנאשם לטיול בחצר. לקשיים אלו יינתן משקל מסוים לקולא לעת גזירת העונש.

הנאשם מפרנס את אמו ואת אחיו הצעירים ולפיכך עונש של מאסר בפועל יפגע במשפחתו של הנאשם מעבר לפגיעה הרגילה הנגרמת למשפחתו של נאשם אשר נשלח למאסר. יחד עם זאת משקלו של שיקול זה בנסיבות העניין איננו רב.

הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, ובכך הוא חסך מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. כאמור מתסקיר שירות המבחן ההתרשמות היא שהנאשם מבין את חומרת מעשיו ואת

ההשלכות שהיו עלולות להיגרם כתוצאה מגניבת הנשק. בדבריו לפני הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו ועל רקע האמור בתסקיר שירות המבחן נראה שנטילת האחריות כנה. שירות המבחן מציין בתסקיר כי במהלך מעצרו שיתף הנאשם פעולה עם גורמי הטיפול בכלא וכי יש לו מוטיבציה להמשיך ולהיעזר בגורמי הטיפול על מנת לבחון את דפוסיו העבריינים, זאת במטרה לנהל חיים תקינים ונורמטיביים לאחר השחרור מהכלא. להודאתו של הנאשם ולניסיונותיו לחזור למוטב יינתן משקל של ממש לעת גזירת העונש המתאים.

נסיבות חייו של הנאשם היו קשות כפי שמתואר בתסקיר שירות המבחן, והן תרמו במידת מה לביצוע העבירות על-ידי הנאשם, אשר לא הצליח לעמוד באתגר שניצב לפניו לפרנס את אמו ואחיו. עם זאת, פשיטא שקשיים כלכליים אינם יכולים להצדיק ביצוע של עבירות בכלל, וגניבת נשק בפרט, ומכאן שמשקלה של נסיבה זו לקולא נמוך.

כאמור לעיל לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה אחת בבית משפט לנוער בביצוע מספר עבירות אלימות נגד שוטרים. על רקע כל האמור לעיל לעברו הפלילי של הנאשם לא יינתן משקל רב לחומרה.

העולה מהמקובץ הוא שיש למקם את עונשו של הנשם בחלק התחתון של המתחם.

11. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל מהם יש לנכות את תקופת מעצרו של הנאשם מיום 5.3.19.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע, ו- 2 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

ג. הנאשם יפצה את המתלוננת ק.ש. - עדת תביעה מס' 1 - בסכום של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 17.3.20.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תש"פ, 20 נובמבר 2019, בנוכחות הצדדים.